

ALBORAIET

ALBORAIET (Campanet, Mall., escrit *Albaraiet*, 10, c-9)

Possessió important i vella, que Despuig escriu *Alboreiet*, i Quadrado *Alborayet*, identificant amb un *rahal* del terme de les Muntanyes, grafiat vàriament en el *Rep.*, *Alboroy*, *Alboroz* o *Abujuz* (36, 113; *Conq.*, 489). Sens dubte d'etimologia aràbiga anàloga a la d'*Alboraia*, vila important de l'Horta de València, ja sovint citada en el *Rep.* valencià, amb diverses variants gràfiques, que cita S. Sivera, *Nom.*, 29 (una d'elles *Alborayet* com el mallorquí); n'hi ha un homònim *L'Alboraia* partida de Cullera, recollida en l'enquesta de l'*Onom. Cat.*, uns 30 km més al SO. Es tracta de *al-buráiggā* diminutiu de *burğ* 'torre'; també hi hagué *buráigg* masculí com a forma d'aquest diminutiu, dualitat comprensible donada la terminació del primitiu *burğ* que li donava aparença masculina, tot i que *burğ* era excepcionalment nom de gènere femení en àrab clàssic; d'aquesta forma del diminutiu ve *Alborache*, poble xurro de l'arxiprestat de Xiva. Les diverses variants del nom mallorquí en el *Rep.* podem entendre-les com grafies imperfectes del diminutiu masculí *al-buráigg* amb pronúncia velar de la *a* darrere *r* (o en part com a anaptixi del primitiu *al-burğ*). La terminació d'*Alboraiet* no l'hem d'interpretar com un diminutiu català, segons creu Asín (*Contr.*, s. v.), sinó com a plural *al-buráiggāt*, del tipus regular dels plurals aràbics dels femens en *-a*.

ALBRANCA (es Migjorn Gran, Men. 6, e-9)

Evidentment mossàrab, molt més tenint en compte que al costat mateix hi ha el lloc d'*Albranxella*, claríssim diminutiu romànic d'*Albranca*, amb l'evolució típicament mossàrab de CE en *txe*.

A. Ramis²⁸ la documenta com a del segle XIV, però la mateixa evolució fonètica dels noms demostra que són anteriors a la invasió musulmana.

El nom ha de venir de BARRANCA pre-romà, pròpiament nom del barranc d'Albranca, veg. l'article *barranc* del *DECat*.

Els sarraïns ho pronunciaren *al-baranka* adaptant-lo al sistema morfològic de l'àrab i els catalans en feren *Albranca* per ultracorrecció de l'arabisme *br-* → *bar-*.

Ramon Rosselló²⁹ registra un *Rafal Albranca* l'any 1452. El *Llibre del Rep.* (f. 4v, Busquets 719) en el terme de Ciutat cita *Alcaria albaran-*

28. Antoni RAMIS I RAMIS, *Notícies...*, fasc. IV (1829).

29. Ramon ROSSELLÓ VAQUER, *Llibre del notari de Ciutadella Jaume Riudavets, 1450-1453* (Menorca, Consell Insular, 1982), pp. 13 i 18. El RCLQ posa Albarrancha.